

Monoloog in het donker

From: Simon Delobel <trampolinegallery@gmail.com>

Date: 2015-08-16 22:15 GMT+01:00

Dag Charif,

Ik heb vandaag Beaufort bezocht en heb aandachtig gekeken naar jouw bewerkte polaroids.

Ik weet dat je het niet graag hebt over jouw technieken en bronnen maar ik zou toch graag meer willen weten over de websites die je bezocht hebt om de foto's van de naakten te vinden.

Je zei iets over Japan, over websites met naakte vrouwen, maar ook met foto's van poppen. Eerlijk gezegd vond ik het uiterst moeilijk om te bepalen of het over poppen of echte vrouwen ging... De lagen verf en plakband op de polaroids doen alle contouren vervagen en toch blijven de beelden herkenbaar...

Ook de randen van de polaroids vond ik erg interessant. Schilders zoals De Keyser hebben veel aandacht besteed aan wat er op de randen van een doek of een paneel gebeurt. In jouw bewerkte polaroids blijft een deel van de foto's vaak zichtbaar. Er ontstaat een bijzonder contrast tussen het bewerkte en matte oppervlak van het werk en de glans van de polaroid.

Jouw voorstel om de bewerkte polaroids te plaatsen in met de hand geschilderde passe-partouts die in elkaar passen, zal dit effect alleen maar versterken en het belang van de materialiteit in jouw fotopraktijk vergroten. Ook het feit dat alle krassen en stofdeeltjes op de polaroid *Fantasy* terug te vinden zijn op de uitvergroting ervan, vond ik erg bijzonder in ons tijdperk van photoshop waarmee de werkelijkheid permanent mooier wordt gemaakt.

Ben benieuwd om de nieuwe werken afgewerkt te zien.

Groetjes

Simon

From: Simon Delobel <trampolinegallery@gmail.com>

Date: 2015-09-05 21:45 GMT+01:00

Goedenavond Charif,

'Identiteit' noemde jij recent in een interview voor de blog van Beaufort 'een hamvraag in mijn oeuvre'.

Ik vroeg me vanavond af hoe oud Courbet was toen hij zijn schilderij *L'origine du monde* maakte. Als het werk in 1866 geschilderd is en Courbet geboren is in 1819, dan was hij 46 of 47 jaar oud. *Fantasy* heb jij gemaakt toen jij 46 jaar oud was, in 2013. Zou het puur toeval zijn of gewoon een kwestie van mannelijke identiteit?

Ik vind het in elk geval frappant hoe brutaal jouw werk overkomt als je het naast dat van Courbet plaatst. Dit hangt volgens mij niet zozeer af van de positie van de benen maar van de ruwheid van de achtergrond. Waar het lichaam van Courbet op witte lakens rust, lijkt dat van jou op een koude tegelvloer te liggen. Of het lijkt wel te zweven zoals in een ruimtetuig.

Beste groeten

Simon

From: Simon Delobel <trampolinegallery@gmail.com>

Date: 2015-09-23 22:09 GMT+01:00

Dag Charif,

Ik heb toevallig een artikel gelezen over de tentoonstelling *Harlem on my mind* die in 1969 plaatsvond in het Metropolitan Museum in New York en die je geïnspireerd heeft voor de titel van jouw reeks foto's van New York en Brooklyn. De auteur van het artikel had het over hoe onwaarschijnlijk en onmogelijk het toen klonk voor de Afro-Amerikaanse gemeenschap dat een expo over de 'Black community' van Harlem, NY door blanke curatoren georganiseerd kon worden...

In deze tijden van post-feminisme stel ik me soms de vraag hoe jouw nieuwe werken zullen ontvangen worden? Een man die alleen blote vrouwen toont. (Of naakte vrouwen: ik weet dat de overgang van bloot naar naakt voor jou belangrijk is. In het Engels bestaan ook de twee woorden 'naked' en 'nude', maar in het Frans is er alleen maar het adjectief 'nu'...). Ik kan me de reactie van sommige bezoekers al voorstellen!

Persoonlijk vind ik de beelden helemaal niet beledigend voor het andere geslacht. Door de context rond de figuren die zichzelf bevredigen, te verwijderen, wordt jouw werk een lofbetuiging aan de geëmancipeerde vrouw (uiteraard helemaal anders dan bij Sanja Ivekovic, maar toch...).

Hug (zoals je altijd zegt).

Simon

From: Simon Delobel <trampolinegallery@gmail.com>

Date: 2015-10-18 20:20 GMT+01:00

Goedenavond Charif,

De nieuwe titel voor de tentoonstelling, *Hidden archive*, klinkt nog veel beter dan wat je eerst in gedachten had (rond het vraagstuk origineel - reproductie).

Heb je de tentoonstelling *L'Enfer de la Bibliothèque. Eros au secret* in de Bibliothèque Nationale de France in Parijs toevallig gezien (2007)? Ze toonde aan hoe verborgen erotische archieven konden ontstaan en verdwijnen, volgens de wisselende morele normen van de maatschappij.

Tegenwoordig is alles beschikbaar op het internet, zelfs de gekste erotische video's. Toch hoor je er maar weinig mensen over praten. Het lijkt alsof het op afstand houden van deze beelden, niet meer draait om het beperken van de toegang ertoe. Door niet te praten over deze beelden, worden de grenzen eerder op een individuele manier afgebakend...

Tot snel!

Simon

From: Simon Delobel <trampolinegallery@gmail.com>

Date: 2015-11-02 21:15 GMT+01:00

Charif,

Ik heb jouw sms ontvangen in verband met facebook dat jouw foto als banner voor trampoline heeft weggehaald. Goed om weten dat je regelmatig checkt hoe snel het aantal bezoekers voor de vernissage toeneemt! ;)

Om de trampoline account opnieuw te kunnen activeren, moest ik aan facebook melden welke van vier voorgestelde foto's expliciete inhoud bevatten... De foto's waren doodnormaal behalve één waarop ik een Bulgars fertiliteitsmasker draag met een lange stok als neus... Een penis als neus? Opeens begon ik over alles te twijfelen. Hoe kan een beeld gelezen of geïnterpreteerd worden? Door mensen? Door machines?

Bijzonder is dat de foto nog steeds te vinden is op de pagina van de vernissage... Dit alles zegt veel over de werking van de facebookrobots die 'explicit content' moeten vinden. Ik kan namelijk niet geloven dat iemand facebook gecontacteerd heeft om te zeggen dat de regels geschonden werden.

Grtjs

Simon

From: Simon Delobel <trampolinegallery@gmail.com>

Date: 2015-11-04 23:34 GMT+01:00

Beste Charif,

Ik wil je nog eens bedanken voor de vlotte samenwerking. Ik vond het fijn om de werken samen met jou en Daniella in de ruimte van de galerie te plaatsen.

Het was ook goed om het advies te krijgen van de dakloze van de Delhaizewinkel over de positie van *Fantasy* op de achterste muur van de galerie. Zijn reactie bewijst dat veel meer mensen de werken zien dan het aantal personen die de galerie binnenkomen. Ik stel voor om de lichten in de tweede kamer 's nachts te laten branden.

Slaap wel.

Simon

From: Simon Delobel <trampolinegallery@gmail.com>

Date: 2015-11-05 22:35 GMT+01:00

Goedenavond Charif,

Ik ben deze namiddag naar de galerie geweest.

Zoals ik al zei, ben ik blij dat elk van de vijf werken zijn eigen identiteit heeft en een specifieke rol speelt in de tentoonstelling. Niet dat het geheel didactisch wordt, maar de beelden versterken elkaar en geven elk indicaties over de manier hoe de andere werken gelezen kunnen worden.

De positie van de TL-lampen bijna tegen de muur, in de eerste kamer, helpt om het reliëf in het grote werk zichtbaarder te maken. En toch heb ik soms moeite om het vrouwelijke lichaam te zien. Het is een kwestie van afstand nemen of - juist het tegenovergestelde - naast het werk gaan staan. Dat de curve van het rechterbeen er bijna uitziet als een kreuk in het fotopapier, kon niet beter.

Wanneer ik naar het geheel kijk, begrijp ik nu waarom je het helemaal in het begin over sommige werken van Matisse had. Matisse is niet alleen de schilder van verblindend licht dat binnenvalt door een vensterdeur, hij is ook de meester van de lijntekening. *Less is more*. Weinig is genoeg. Zoals je zegt, de toeschouwer moet het beeld zelf invullen, zijn fantasie gebruiken.

Tot zaterdag!

Simon